

РЕШЕНИЕ

№ 8303

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12501** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) вр. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Е. Б. П. срещу Решение № 2153-21-283/07.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/79/11.10.2024г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което на жалбоподателката е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата е застъпено становище, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, несъответствие с целта на закона и допуснати съществено нарушения на процесуалните правила. Счита се, че неправилно е прието, че като военен жалбоподателката попада под действието на чл. 69, ал. 1 от КСО, а не на чл. 69Б, ал. 1 от КСО и чл. 18, ал. 4 от НПОС и че не и достига стаж, съгласно чл. 18, ал. 4 от НПОС. Изложено е становище, че и двете разпоредби са приложими за жалбоподателката, като се прилага по-благоприятната. Иска се отмяна на оспореното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя чрез процесуалния си представител поддържа изцяло подадената жалба.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със Заявление за отпускане на пенсия вх. № 2113-21-6871/24.09.2024 г. жалбоподателката, е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 69Б, ал. 1 от КСО/л. 9-10/. Към заявлението са приложени документи за осигурителен стаж и осигурителен доход/л. 11-15/. Направена е справка от РПЛ за осигурителни периоди със зачетен осигурителен стаж и опис на осигурителен стаж /л.16-31/

В хода на административното производство длъжностното лице по пенсионно осигуряване, определено надлежно със заповед 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на НОИ, с разпореждане [ЕГН]/79/11.10.2024г. е отказало отпускане на лична пенсия за стаж и възраст на основание чл. 69, ал. 2 и чл. 69Б, ал. 1 от КСО/Л. 32/. В разпореждането е посочено, че осигурителният стаж по представените документи е 17г. 4м. и 9 дни първа категория, като свръхсрочно служещ/ВС към МО и 14 г., 05м. и 3 дни – трета категория. Към датата на заявлението жалбоподателката навършила 50г., 08 м. и 3 дни. Прието е, че тя не може да се пенсионира нито по чл. 69, ал. 1-2, нито по чл. 69Б, ал. 1 от КСО, тъй като няма необходимата, съгласно чл. 18, ал. 4 от НПОС, вр. чл. 69 от КСО възраст - поради ненавършени 54 години.

С жалба вх. № 1012-21-1202/22.10.2024./л. 35/ описаното разпореждане е оспорено по административен ред пред Директора на ТП на НОИ.

С обжалваното решение на Директора на ТП на НОИ С. – [населено място] жалбата срещу разпореждането е оставена без уважение/. За да постанови това решение органът приема фактите за осигурителния стаж и възраст на жалбоподателката, констатира, че от признат осигурителен стаж и възраст тя има 94 точки. Излага аргументи, че като военнослужещ, тя попада в разпоредбата на чл. 69, ал. 1 на КСО, а не на 69б, ал. 1 от КСО, вр. чл. 18, ал. 4 НПОС. Констатира, че жалбоподателката има 17г. и 4м. стаж като военнослужещ, който съгласно ЗОВСРБ се зачита за първа категория. Излага съображения, че жалбоподателката не може да се пенсионира по чл. 69, ал. 1 от КСО, поради недостатъчна възраст и че чл. 18 НПОС, вр. чл. 69Б, ал. 1 от КСО е приложим и за военнослужещи, но само ако не им достига стаж за пенсиониране по чл. 69, ал. 1 от КСО, но не се прилага при недостигаща възраст. С тези мотиви отхвърля жалбата.

Решението е връчено на жалбоподателката на 21.11.2024. и в законния срок е обжалвано пред АССГ/Л. 40/.

Фактите не са спорни между страните и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства по делото. Спорът е правен и се изразява в това, дали препращащата норма на чл. 18, ал. 1 от НПОС към чл. 69Б, ал. 1 от КСО се прилага само при недостигащ стаж на военнослужещи или и при недостигаща възраст за пенсиониране по чл. 69, ал. 1 от КСО.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу акт подлежащ на съдебен контрол, в срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, предвид правомощието на

директора на териториалното поделение на НОИ да разглежда спорове, свързани с неправилното определяне на пенсии, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „А“ от КСО, и в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Компетентността на директора на ТП на НОИ – С.-град следва по силата на закона/чл. 117, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, б. А от КСО/, от което следва, че компетентността на издателя на акта е несъмнена.

Разпореждането на длъжностно лице по пенсионно осигуряване също е постановено от компетентен орган, въз основа на предоставените му правомощия съгласно Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП –НОИ –С. –град.

От данните по делото се установява, че в хода на административното производство са събрани всички относими доказателства, релевантни за преценка на правото на жалбоподателя на исканата от него пенсия за осигурителен стаж и възраст. Съдът не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона възраженията на жалбоподателката са основателни.

Съгласно чл. 69, ал. 1 от КСО, военнослужещите придобиват право на пенсия при навършване на възраст 52 години и 10 месеца и при 27 години общ осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени като военнослужещи по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, като резервисти на активна служба и/или като резервисти на срочна служба в доброволния резерв по Закона за резерва на въоръжените сили на Република България. Според ал. 9 на същия, от 31 декември 2016 г. възрастта за лицата по ал. 1 – 7 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 55-годишна възраст за лицата по ал. 1.

Чл. 69б, ал. 1, т. 1 от КСО предвижда, че лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, придобиват право на пенсия, ако са навършили възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете. Според т. 2 на същия, от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55-годишна възраст.

Чл. 18, ал. 4 от НПОС гласи, че лицата, които не са придобили право на пенсия по чл. 69 КСО поради недостигащ осигурителен стаж, могат да се пенсионират по реда на чл. 69б, ал. 1 и 2 КСО.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателката към момента на подаването на заявлението за отпускане на пенсия няма необходимата възраст по чл. 69, ал. 9, вр. ал. 1 от КСО. Към 31.12.2015г. е била на 41г. и 11м., а към датата на подаване на заявлението – 24.09.2024г. - на 50г. и 8 месеца. Към тази дата изискуемата възраст за пенсиониране по чл. 69, ал. 1, вр. ал. 9 от КСО е 54г. и 4 м.

В същото време, тя има необходимата възраст за пенсиониране по правилата на чл. 69б от КСО. Към датата на подаване на заявлението, изискуемата възраст на жените по тази норма е 50г. и 8 месеца. Както правилно е посочено в решението и разпореждането, тя има и необходимите 94 точки.

Страните спорят за това, дали за военнослужещите чл. 69б, ал. 1 от КСО, вр. чл. 18 от НПОС се прилага само при недостигащ стаж или и при недостигащ стаж и възраст за пенсиониране по чл. 69, ал. 1 от КСО.

Настоящият състав приема, второто. Препратката на чл. 18 от НПОС дава възможност на военнослужещи с недостигащ стаж за пенсия по чл. 69, ал. 1 от КСО да се пенсионират по реда на чл. 69Б от КСО, при условията, които този член поставя, включително и за възраст. Целта на категоризирането на труда и специалните разпоредби за труда първа категория е да компенсират работещите при по-тежки и неблагоприятни условия на труд. Тълкуването на закона, дадено в решението на Директора на ТП на НОИ поставя в по-неблагоприятно положение лица, които са работили по-дълъг период при по-тежките условия на първа категория труд само заради по-ниската им възраст. Това, освен че не отговаря на буквалното тълкуване на разпоредбите на чл. 18, ал. 1 от НПОС, вр. чл. 69Б, ал. 1 от КСО, противоречи на целите на закона. Военнослужещите могат да се пенсионират както по реда на чл. 69, ал. 1 от КСО, така и по реда на чл. 69Б, ал. 1 от КСО, като във втория случай се прилагат изрично уредените правила за стаж и възраст на чл. 69Б, ал. 1 от КСО.

По изложените съображения съдът счита, че оспореното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, поради което подадената срещу него жалба е основателна.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на ищеца за присъждане на направените разноски- адвокатски хонорар в размер на 1300лв. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като хонорарът е в размер към минимума.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Б. П., ЕГН [ЕГН], Решение № 2153-21-283/07.11.2024г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, КАКТО и Разпореждане № [ЕГН]/79/11.10.2024г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което на жалбоподателката е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ- С. – град, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона в настоящото решение.

ОСЪЖДА ТП на НОИ – С. - град да заплати на Е. Б. П., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 1300 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: